

Պարույր Սևակ

Գարնանային

Գարո՛ւն է...

Փողոցով անցնում ես ակամա ժպտալով,
Ժպտալով ալիքվող մայթերին,
Շենքերին, որ իրենց վարդագույն տուֆ քարով
Թվում են քեզ այսօր անթերի:
Ուզում ես մոտենալ, մի բարի խոսք ասել
Գլանակ վաճառող ծերուկին,
Քեզ դիմող կոլխոզնիկ քեռու հետ սկսել
Մի գրույց սրտառուչ-սրտագին:
Թվում է՝ ծանոթ են անծանոթ այս կանայք,
Մտերիմ՝ աղջիկներն այս շահել.
Թվում է՝ բոլո՛րն էլ քեզ պիտի հասկանան
Եվ նույնիսկ... կարող են քեզ սիրե՛լ...

Գարուն է...

31.III.1951թ.

Երևան